

NIKOLINA

1. Att vara kär, det är en ryslig pina,
den som försökt det säger inte nej.
Jag var så rysligt kär i Nikolina
och Nikolina lika kär i mej.
2. Om hennes hand jag bad hos hennes pappa,
men fick ett svar som jag ej väntat på
Jag aldrig kommit ut för någon trappa,
så rysligt hastigt som jag gjorde då.
3. Då gick jag hem och skrev till Nikolina
om hon ville vara så rysligt snäll
och möta mej när månen börjar skina
i Ekebacken nästa lördagskväll.
4. Där mötte mej en mörk figur i kappa --
och månen sken på himlen som en båk.
Den mötande var Nikolinas pappa,
beväpnad med en rätt försvarlig påk.
5. Jag blev så rädd, jag darrade i knäna,
och tog till bena både rädd och skygg,
men som jag smög där fram emellan träna,
lät gubben påken dansa på min rygg.
6. Då gick jag hem och skrev till Nikolina:
"Nu är det med mitt hela liv adjö.
Om du ej bota kan min kärlekspina,
går jag och dränker mej i närmsta sjö."
7. Men Nikolina botade min sjuka --
hon sade: "Käre Olle, tänk dej för.
Den som sitt liv förkortar är en kruka,
du kan väl lugna dej tills gubben dör."
8. Och nu så vänter ja och Nikolina
att gubben han skall kola vippen av,
och till ett minne efter honom sättes
den gamla påken uppå gubbens grav.